

Ο Άγιος Φιλούμενος που ευωδίασε με το μαρτύριό του για τον Χριστό και τα πανάγια προσκυνήματα στην Αγία Γη - ΑΦΙΕΡΩΜΑ

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Τη σπουδαιότητα των πανάγιων προσκυνημάτων στους Αγίους Τόπους και της σημασίας της διαφύλαξης αυτών από την Αγιοταφική Αδελφότητα φέρνει στη μνήμη η σημερινή εορτή του Αγίου Φιλουμένου του Κυπρίου, που μαρτύρησε στο προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ το 1979, αρνούμενος να εγκαταλείψει τα ιερά της πίστεως μας.

Σε μία εποχή όπου η Αγία Γη δοκιμάζεται σκληρά από τον πόλεμο στη Γάζα που για περισσότερο από ένα χρόνο έχει στερήσει τη ζωή σε χιλιάδες αθώους ανθρώπους, το Παλαίφατο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων συνεχίζει να δίνει τη μαρτυρία της Ορθοδοξίας αρνούμενο να εγκαταλείψει τα ιερά προσκυνήματα μπροστά σε όλες τις πιέσεις που ασκούνται. Η Μονή του Αγίου Πορφυρίου είναι το πρόσφατο παράδειγμα. Μέσα στην πυρά του πολέμου έχει γίνει καταφύγιο ελπίδας και

παρηγοριάς για τους κατατρεγμένους ανθρώπους, χριστιανούς και μουσουλμάνους, με τον Αρχιεπίσκοπο Τιβεριάδος Αλέξιο, Ηγούμενο της Μονής, να δηλώνει ότι δεν θα εγκαταλείψει το μοναστήρι και τους ανθρώπους.

Η προσήλωση στα ιερά προσκυνήματα στην Αγία Γη είναι έκδηλη στον βίο του Αγίου Φιλουμένου καθώς παρέμεινε εκεί για 46 έτη διακονώντας την εκεί αδελφότητα του Πατριαρχείου, ως φύλακας αγίων τόπων. Τελευταίος σταθμός της διακονίας του ήταν το Φρέαρ του Ιακώβ, το οποίον έγινε τόπος του μαρτυρίου του. Στις 16 Νοεμβρίου 1979 (29 Νοεμβρίου με το νέο ημερολόγιο), φανατικοί σιωνιστές, που διεκδικούσαν το προσκύνημα ως δικό τους, τον κατέκοψαν την ώρα του εσπερινού, Αγιοταφίτες πατέρες παρέλαβαν το τίμιο του λείψανο έπειτα από πέντε ημέρες και το ενταφίασαν.

Δείτε το βίντεο - αφιέρωμα του Πρακτορείου “Ορθοδοξία” στον Άγιο Φιλούμενο και τη μαρτυρία του Αρχιμανδρίτη Ιουστίνου, που είναι τώρα Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Φρέατος του Ιακώβ εν Σαμαρεία, να μιλά στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη για τα μαρτύρια του προκατόχου του και να δείχνει τη λάρνακα με το σκήνωμα του Οσιομάρτυρα Φιλουμένου, το οποίο διατηρείται με το δέρμα ακόμη!

Το σώμα του ήταν ανέπαφο και ευωδιάζε

Η Εξόδιος Ακολουθία τελέστηκε στο ναό της Αγίας Θέκλας στις 4 Δεκεμβρίου του 1979, παρόντων των Αγιοταφιτών πατέρων, συγγενών του Αγίου και πλήθους κόσμου, όχι μόνο ορθοδόξων αλλά και ετεροδόξων και μουσουλμάνων.

Λίγο αργότερα έγινε και η ταφή του Μάρτυρος στο κοιμητήριο της Αγιοταφικής αδελφότητας στην Αγία Σιών. Τέσσερα χρόνια αργότερα ανοίχθηκε ο τάφος του π. Φιλουμένου, για να γίνει ανακομιδή των οστών. Όλοι τότε οι παρευρισκόμενοι αντίκρυσαν ένα εξαίρετο και θαυμαστό θέαμα. Το σώμα του ήταν ανέπαφο και ευωδιάζε. Ξανακλείσανε τον τάφο μέχρι τα Χριστούγεννα του 1984, οπότε κατά την κηδεία του αρχιεπισκόπου Πέλλης Κλαυδίου, ανοίχθηκε και πάλι. Το σώμα συνέχισε να είναι αναλλοίωτο και να ευωδιάζει.

Η Εκκλησία τον τιμά ως Άγιο και το ευωδιάζων και θαυματουργό σκήνωμά του βρίσκεται εντός του μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού που χτίστηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ, επ' ονόματι της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδας, του Αγίου Φιλουμένου και του Αγίου Ιουστίνου.

Ο βίος του Αγίου Φιλουμένου

Ο Άγιος ιερομάρτυρας Φιλούμενος γεννήθηκε στην Λευκωσία, στις 15 Οκτωβρίου 1913. Μαζί με τον δίδυμο αδελφό του, τον π. Ελπίδιο, από μικροί ξεχώρισαν για την αγάπη που είχαν προς τον Θεό και γι' αυτό άναψε μέσα τους η επιθυμία να γίνουν μοναχοί.

Το 1927, σε ηλικία μόλις 14 ετών αναχώρησαν και οι δυο για την Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, αφού πήραν την ευχή του πνευματικού τους, αλλά και των ευλαβών γονέων τους. Εκεί έμειναν 6 περίπου χρόνια, όταν ο Έξαρχος του Παναγίου Τάφου τους πήρε για να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο του Πατριαρχείου στα Ιεροσόλυμα, όπου βρέθηκαν το 1934, μαθητές στην Σχολή της Αγίας Σιών. Το 1937 εκάρησαν μοναχοί παίρνοντας ο Σοφοκλής το όνομα Φιλούμενος και ο Αλέξανδρος το όνομα Ελπίδιος. Ο π. Ελπίδιος έφυγε από την Αγία Γη, υπηρετώντας σε άλλους τόπους. Ο Άγιος Φιλούμενος παρέμεινε στα Ιεροσόλυμα για 45 συνεχή χρόνια,

μέχρι το μαρτύριό του.

Το 1943 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και αφού πέρασε από διάφορες διακονίες μέσα στο Πατριαρχείο και διορίστηκε σε διάφορες θέσεις υπηρετώντας πάντοτε με ευθύνη και φόβο Θεού και με πολύ αγάπη προς τους αγιοταφίτες πατέρες, στις 8 Μαΐου του 1979 μετατέθηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ όπου υπηρέτησε μέχρι το μαρτυρικό του θάνατο, στις 29 Νοεμβρίου του ιδίου έτους. Εκεί όμως, αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα από φανατικούς Εβραίους που συνέχισαν τον απειλούσαν ότι αν δεν εγκαταλείψει το Φρέαρ και πάρει τις εικόνες και τον Εσταυρωμένο να φύγει, θα τον σκοτώσουν. Εκείνος όμως απαντούσε ότι δεν θα εγκαταλείψει ποτέ το προσκύνημα, αλλά ότι ήταν έτοιμος ακόμα και να μαρτυρήσει, ως πιστός φύλακας αυτού.

Το απόγευμα της 29ης Νοεμβρίου του 1979, ημέρα της μνήμης του Αγ. Μάρτυρος Φιλουμένου, φανατικοί Εβραίοι μπήκαν στο χώρο του Φρέατος του Ιακώβ κι ενώ ο Άγιος τελούσε τον Εσπερινό, του επιτέθηκαν με τσεκούρι, τον κακοποίησαν και τέλος τον σκότωσαν. Το μαρτύριό του ήταν φρικτό, γιατί οι δήμιοί του τον χτύπησαν αλύπητα στο πρόσωπο και του έκοψαν τα δάχτυλα του δεξιού του χεριού. Στη συνέχεια βεβήλωσαν την Εκκλησία και το Σταυρό κι έριξαν μια χειροβομβίδα καταστρέφοντας τον χώρο. Είναι συγκλονιστική η μαρτυρία του π. Σωφρονίου που παρέλαβε το τίμιο λείψανο του μάρτυρα για να το ντύσει και να το ετοιμάσει για την ταφή, ότι παρέμεινε 5 μέρες μετά το μαρτύριό του ζεστό και εύκαμπτο και «βοήθησε» το Γέροντα Σωφρόνιο για να τον ντύσει. Συγκλονιστική είναι επίσης η μαρτυρία του κατά σάρκα αδελφού του π. Ελπιδίου, που αν και μίλια μακριά, άκουσε τη φωνή του π. Φιλουμένου να του λέγει: «Αδελφέ μου με σκοτώνουν προς δόξαν Θεού. Σε παρακαλώ μην αγανακτήσεις».

